

16 Σεπτεμβρίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ' ΤΣΑΓΤΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΟΚΟΥΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσ(βλητης).

(Ποινική Έφεση Αρ. 5664).

Ποινή — Υπέρβαση ορίου ταχύτητας κατά παράβαση των άρθρων 6 (2)(3) και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972, (Νόμος αρ.86 του 1972), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ.72 του 1985 και των περί Μέτρων και Σταθμών Νόμων 1974-1985 (Νόμος αρ.19 του 1974, και 48 του 1985) και Κ.Δ.Π. 257/86 — Λευκό ποινικό μητρώο — Επιβολή προστίμου ΑΚ80.- και στέρηση δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδήγησης για περίοδο τεσσάρων μηνών — Μειώθηκε σε περίοδο δύο μηνών. 5

Ποινή — Εσφαλμένη καθοδήγηση — Ωδήγησε σε μείωση της ποινής. 10

Ποινή — Επιμέτρηση — Παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.

Η υπέρβαση του ορίου ταχύτητας συνέβηκε στον αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας - Λάρνακας και ήταν κατά 54 χιλιόμετρα μεγαλύτερη από το ανώτερο όριο ταχύτητας. Επιβάλλοντας την επιβληθείσα ποινή ο πρωτόδικος Δικαστής ανέφερε ότι το Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι οι φοιτητές, οι στρατιώτες και οι μαθητές δεν έχουν ανάγκη άδειας οδήγησης και γι' αυτό οι ποινές που πρέπει να επιβάλλονται σ' αυτούς είναι οι πιο αυστηρές σε περιπτώσεις υπέρβασης του ορίου ταχύτητας. 15
20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθηκε ότι πουθενά στο νόμο δεν γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ τάξεων και ότι η προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστή δεν ήταν ορθή. Σαν αποτέλεσμα επέτρεψε την έφεση και μείωσε την περίοδο της στέρησης του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδήγησης σε περίοδο δύο μηνών. 25

Η έφεση επιτρέπεται - Η περίοδος στέρησης δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδήγησης μειώνεται σε περίοδο δύο μηνών.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Παναγή ν Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 75.

Constantinides ν The Police (1988) 3 C.L.R.18.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 5 Έφεση εναντίον της ποινής από Χαρίλαο Τροκούδη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 22.7.1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 13454/92) στην κατηγορία υπέρβασης ορίου ταχύτητας κατά παράβαση των άρθρων 6 (2) (3) και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου 10 του 1972 (Νόμος αρ. 86 του 1972), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 72 του 1985 και των περί Μέτρων και Σταθμών Νόμων 1974 -1985 (Νόμος Αρ. 19 του 1974, και 48 του 1985) και Κ.Δ.Π. 257/86 και καταδικάστηκε από 15 Χαράλάμπους Ε.Δ. σε £ 80.- πρόστιμο και στέρηση του δικαιώματος να κατέχει ή να αποκτήσει άδεια οδήγησης για περίοδο τεσσάρων μηνών.

Κ. Καλλής, για τον εφεσείοντα.

- 20 *Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.*

- 25 *Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος με τη δική του παραδοχή στην κατηγορία υπέρβασης ορίου ταχύτητας κατά παράβαση των Άρθρων 6(2) (3) και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972, (Νόμος Αρ. 86 του 1972), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 72 του 1985 και των περί Μέτρων και Σταθμών Νόμων 1974-1985 (Νόμος Αρ. 19 του 1974, και 48 του 1985) και Κ.Δ.Π. 257/86.*

- 30 *Οι λεπτομέρειες του αδικήματος και τα σχετικά με την υπόθεση γεγονόςτα είναι ότι ο κατηγορούμενος στις 25 Ιανουαρίου 1992, και περί τις 4:10 μ.μ. στον αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας-Λάρνακας, οδηγούσε το αυτοκίνητο ΥΣ*

860, με ταχύτητα μεγαλύτερη του ανώτερου ορίου ταχύτητας, δηλαδή με ταχύτητα 154 χιλιόμετρα ανά ώρα αντί 100 χιλιόμετρα.

Ο εφεσείων δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες και δια του δικηγόρου του εξέφρασε την μεταμέλεια του και έδωσε την υπόσχεση ότι στο μέλλον θα είναι πλέον προσεκτικός. 5

Ο πρωτόδικος Δικαστής επέβαλε στον εφεσείοντα πρόστιμο £80 και του στέρησε το δικαίωμα να κατέχει ή να αποκτήσει άδεια οδήγησης για περίοδο τεσσάρων μηνών από την ημέρα της καταδίκης. Επιβάλλοντας την ποινή αυτή ο πρωτόδικος Δικαστής ανέφερε μεταξύ άλλων και τα πιο κάτω: 10

"Αυτό το Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι φοιτητές, στρατιώτες και μαθητές δεν έχουν ανάγκη άδειας οδήγησης και γι αυτό το λόγο το Δικαστήριο έχει αποφασίσει σ' αυτά τα νεαρά πρόσωπα τα οποία παραβιάζουν το όριο ταχύτητας και μάλιστα σε μεγάλη έκταση, να επιβάλλει τις πιο αυστηρές ποινές κάτω από τις περιστάσεις." 15 20

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι κατά τρόπο ακριβοδίκαιο ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Δημοκρατίας δεν υποστήριξε την πιο πάνω προσέγγιση.

Κρίνουμε ότι η πιο πάνω προσέγγιση είναι εσφαλμένη νομικά γιατί γίνεται μια γενίκευση ως προς το ποιοι έχουν ανάγκη άδειας οδήγησης και ποιοι όχι, που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Πουθενά στο Νόμο δεν γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ τάξεων και ειδικότερα μεταξύ των τάξεων εκείνων οι οποίες έχουν ανάγκη άδειας οδήγησης και εκείνων που δεν έχουν τέτοια ανάγκη. 25 30

Η προσέγγιση, γενικά μιλώντας, για παρόμοια αδικήματα, όπως έχει διατυπωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, βρίσκεται στην Υπόθεση, Παναγή ν. Αστυνομίας (1992) 2

Α.Α.Δ. 75, στην οποία λέχθηκαν τα πιο κάτω στη σελ. 77.

5 "Η συμμόρφωση προς τις διατάξεις των νόμων και κανονισμών της τροχαίας είναι επιτακτική και απαραίτητη. Η επιβολή δε αποτρεπτικών ποινών και ιδιαίτερα σε νεαρά πρόσωπα που πριν ακόμα καταστούν προσο-
ντούχα για την απόκτηση άδειας οδηγήσεως δείχνουν
10 έλλειψη σεβασμού προς τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, είναι επιβεβλημένη. Η επιβολή αποτρεπτικών ποινών δεν είναι μόνο θέμα σεβασμού και εφαρμογής των νόμων, αλλά είναι απαραίτητη κοινωνική ανάγκη, ενόψει του σοβαρού και ανησυχητικού ρυθμού με τον οποίο συμβαίνουν αυτοκινητικά δυστυχήματα και χάνονται ανθρώπινες ζωές ή προκαλούνται σοβαρές υλικές ζημιές. Είναι μόνο με την απόλυτη συμμόρφωση
15 προς όλους τους κανονισμούς που θα επιτευχθεί μείωση ατυχημάτων τα οποία πολλές φορές έχουν ολέθρια και ανεπανόρθωτα επακόλουθα."

20 Επιπλέον στην επιμέτρηση της ποινής λαμβάνεται, γενικά μιλώντας, υπόψη η σοβαρότητα του αδικήματος, τα περιστατικά της υπόθεσης και η ύπαρξη εξάρσεως ή μη στην κατηγορία του υπό εξέταση αδικήματος.

25 Κάτω από τις περιστάσεις όμως της παρούσας υπόθεσης, η οποία διαφοροποιείται και από την απόφαση στην υπόθεση *Phoebus Constantinides v. The Police* (1988)3 C.L.R. 18, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ενόψει της πιο πάνω εσφαλμένης καθοδήγησης η ποινή της στέρησης άδειας του δικαιώματος να κατέχει ή να αποκτήσει άδεια οδηγήσεως μειώνεται σε περίοδο δύο μόνο μηνών.

30 Η ποινή προστίμου επικυρώνεται και η έφεση επιτρέπεται, όπως έχει λεχθεί πιο πάνω.

Η έφεση επιτρέπεται.